

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Jarmily Úředníčkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **K. P.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Praha, Na Zlatnici 301/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 6.3.2014 č.j. MSK 11745/2014,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě dne 29.4.2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 6.3.2014 č.j. MSK 11745/2014, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nový Jičín ze dne 18.12.2013 č.j. OD-81652/2013-Koc./243, jímž byla jako nedůvodná zamítnuta námitka žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče a provedený záznam byl potvrzen.

Žalobce namítal, že žalovaný zatížil rozhodnutí vadou, neboť se nezabýval všemi uplatněnými námitkami a rozhodnutí jako takové je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů či pro nezákonnost. Žalobce odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu týkajícího se koncentrace řízení (rozhodnutí č.j. 4 As 102/2013-38), v němž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stejně jako v řízení přestupkovém, i v řízení o námitkách proti záznamům bodů v registru řidičů ve smyslu § 123f zákona

o silničním provozu je vyloučena koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu.

Žalobce dále uvedl, že žalovaný vytržením příslušné judikatury, kdy zcela účelově opominul judikaturu související a uvádí pouze judikaturu, jemu vhodnou, která je složena z nesouvisejících a nepřiléhavých rozsudků Nejvyššího správního soudu, porušil právo na odvolání, resp. zásadu dvojinstančnosti řízení.

Namítal dále, že správní orgán vycházel pouze z oznámení policie, které ovšem poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet.

Žalobce dále konstatoval, že se shoduje s Nejvyšším správním soudem, resp. Krajským soudem v Brně, který uvedl, že je třeba důsledně odlišovat dva typy řízení: na jedné straně řízení přestupkové jako řízení o odpovědnosti za konkrétní přestupek a uložení sankce, v němž je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek a zda byl obviněný řidič jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku, a na druhé straně řízení námitkové, tedy řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů, jehož předmětem je posouzení, zda byl záznam bodů proveden v souladu se zákonem, tedy, zda v jednotlivých případech bylo podkladem pro záznam pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. K tomu dodal, že smyslem a účelem námitkového řízení je mj. skutečnost, že bylo řízení o přestupku jakožto řízení o trestním obvinění vedeno řádně s ohledem na všechny formální i materiální atributy, a že tento způsobilý podklad pro záznam, je způsobilý nejenom formálně, ale též i materiálně, tedy na něm nevázne jakákoli pochybnost jeho zákonnosti. Faktické pochybnosti týkající se zákonnosti daného rozhodnutí se posléze zkoumají v rámci podnětu pro přezkumné řízení či případné obnovy řízení či se zjišťuje skutečnost, že jde o nicotný správní akt. Uvedl, že tato řízení jsou z hlediska námitkového řízení podle § 123f zákona o silničním provozu zcela logickou předběžnou otázkou dle § 57 správního řádu, kdy jde o otázku, zda byl spáchán trestný čin či přestupek, tedy správní orgán si o této předběžné otázce nemůže učinit žádný úsudek. Žalobce rovněž namítal, že proces, kdy nemůže „obviněný“ uplatnit fakticky žádné námitky, nemůže být v žádném případě naplněno obecným principem spravedlnosti.

Žalobce dále vyslovil úvahu o smyslu a účelu objektivní prekluzivní lhůty dozorčího práva ve „standardním“ správním právu, kdy obecně platí, že zájem na právní jistotě u správních aktů převyšuje zájem na legalitě do té míry, že přezkum v těchto věcech je třeba časově omezit, jelikož je reálné riziko, že újma způsobená dotčením práv nabytých v dobré víře by mohla převyšovat (veřejný) zájem na nápravě vadného rozhodnutí, které je ovšem pravomocné nejméně po dobu, kterou stanovuje správní řád, a namítal, že tento princip nelze uplatnit ve správním řízení trestním, kdy danému principu „standardního“ správního práva, ustupují právě principy uplatnitelné v trestním řízení spočívající především na ústavně právních limitech principu spravedlnosti a zákazu trestu bez zákona. Uzavřel, že tedy v řízení o trestním obvinění v širším slova smyslu (přestupky, správní delikty apod.) objektivní lhůty dozorčího práva jsou proto vyloučeny.

Žalovaný k námitce žalobce, že nesprávně uplatnil zásadu koncentrace řízení a nezabýval se všemi námitkami žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů, uvedl, že je třeba rozlišit zásadu koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu na jedné straně a otázku vymezení předmětu řízení na straně druhé. Dále je třeba rozlišit „námitky proti záznamu bodů“ ve smyslu § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu a obecné „odvolací námitky“ či spíše odvolací důvody ve smyslu § 82 odst. 2 správního řádu. Konečně je třeba posoudit jednotlivá podání žalobce, která v řízení učinil. Zdůraznil, že řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů je formálně řízením o žádosti, zahajuje se totiž podáním námitek proti záznamu bodů podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, tedy podáním žádosti ve smyslu § 44 odst. 1 správního řádu. V této žádosti (námitkách proti záznamu bodů) může účastník uplatnit námitky proti jednomu záznamu bodů, nebo proti několika či všem záznamům bodů, čímž vymezuje předmět řízení a tedy rozsah přezkumu záznamu bodů správním orgánem. V řízení o námitkách proti záznamu bodů proto správní orgán přezkoumává pouze ty záznamy, které účastník řízení zpochybňuje, ostatní záznamy nepřezkoumává, neboť není oprávněn tak činit z úřední povinnosti, ale pouze na žádost účastníka. Žalovaný dále poznamenal, že účastník řízení o námitkách pak může předmět žádosti zúžit nebo vzít zpět. Rozšířit předmět žádosti však lze pouze postupem podle § 41 odst. 1, odst. 8 správního řádu, tedy povolením změny obsahu podání. Takový návrh však žalobce v řízení neučinil. Žalovaný k této námitce uzavřel, že vůbec nejde o otázku uplatnění či neuplatnění zásady koncentrace řízení, nýbrž o posouzení vymezení předmětu řízení, resp. o posouzení podání žalobce, která učinil po vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Žalovaný dále uvedl, že žalobce podal námitky proti jednomu konkrétnímu záznamu bodů (záznamu 2 bodů ze dne 16.9.2012), čímž jednoznačně vymezil předmět řízení. Správní orgán I. stupně v souladu s takto vymezeným předmětem řízení rozhodl tak, že námitku proti tomuto konkrétnímu záznamu 2 bodů zamítl jako neodůvodněnou a tento záznam potvrdil. Po doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně učinil žalobce u tohoto správního orgánu podání došlé dne 30.12.2013, které není nijak nazváno, místo nadpisu obsahuje spisovou značku správního orgánu I. stupně a označení žalobce. V textu tohoto podání žalobce uvádí, že obdržel oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a že „podává námitky do všech záznamů“, které jsou předmětem výpisu z bodového systému řidiče. Posuzováno podle obsahu je toto podání zjevně „námitkami proti záznamu bodů“ ve smyslu § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nikoli odvoláním proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, neboť není polemikou s rozhodnutím správního orgánu. Následně učinil žalobce u správního orgánu I. stupně podání (čl. 31), došlé dne 2.1.2014, které je dle svého obsahu odvoláním a v němž namítá, že součástí spisu nebyly pokutové bloky. Tomu, že v pořadí první podání žalobce nemínil jako odvolání, nasvědčuje sama skutečnost, že následně bylo učiněno druhé podání, které je jednoznačně odvoláním. Dále tomu nasvědčuje rovněž skutečnost, že v podání v pořadí druhém není toto první nijak odkazováno, ani je žalobce nečiní jeho součástí. Pokud tedy žalobce po vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně zpochybnil všechny záznamy bodů, nešlo o odvolací námitky, kterými by se měl žalovaný zabývat v napadeném rozhodnutí; otázka uplatnění zásady koncentrace řízení je proto bezpředmětná. Žalovaný odvolání projednal, odvolací námitky shledal nedůvodnými, neboť pokutový blok, který byl podkladem pro jediný žalobcem zpochybněný záznam, byl v řízení opatřen a shledán dostatečným podkladem pro záznam bodů, a napadené rozhodnutí potvrdil. V závěru rozhodnutí dal pokyn správnímu orgánu I.

stupně, aby se podáním ze dne 31.12.2013 dále zabýval, neboť je nutno je posoudit jako nové námitky proti záznamu bodů, zahajující nové řízení o námitkách. Popsaný postup je dle žalovaného správný, a to bez ohledu na skutečnost, že nové námitky proti záznamu bodů žalobce v daném řízení uplatnil samostatným podáním odlišným od odvolání. Je tomu tak mimo důvody uvedené výše proto, že zákon stanoví pro posouzení námitek proti záznamu bodů zvláštní postup, spočívající v tom, že shledá-li správní orgán, který vede registr řidičů a který je současně správním orgánem I. stupně v řízení o námitkách, tyto námitky důvodnými, provede neformální opravu záznamu a podatele o tom neformálně vyrozumí, nevydává tedy žádné rozhodnutí (§ 125f odst. 2 zákona o silničním provozu). Ani z tohoto důvodu tedy nelze akceptovat postup navrhaný žalobcem, neboť podle něho by žalovaný de facto projednával námitky proti záznamu bodů v prvním stupni, avšak nebyl by oprávněn provést opravu záznamu v registru řidičů, neboť k tomu není věcně příslušný, a současně by ji nebyl schopen provést ani fakticky, neboť nemá „technický“ přístup do registru řidičů k provádění záznamu bodů. Žalovaný přitom nebyl oprávněn vyjadřovat se k nově podaným námitkám proti záznamu bodů, neboť by tím nepřípustně zasahoval do řízení před správním orgánem I. stupně, které bylo podáním těchto nových námitek zahájeno.

Pokud žalobce nejasně naznačuje, že zde existuje jakási předběžná otázka, pak k tomu žalovaný uvedl, že tomu tak není, neboť podkladem pro rozhodnutí v daném případě byl pokutový blok, který je správním rozhodnutím a který nabývá právní moci podpisem přestupce. Pro správní orgán rozhodující v řízení o námitkách v tomto směru neexistuje žádná předběžná otázka, o které by dosud nebylo pravomocně rozhodnuto, neboť pokutovým blokem je prokázáno, že o přestupku pravomocně rozhodnuto bylo. Námitky proti přestupku samotnému žalobce měl a mohl uplatnit v řízení o přestupku. Dovozuje-li žalobce, že by mělo být v řízení o přestupku vyloučeno uplatnění lhůt pro zahájení přezkumného řízení či obnovy řízení, žalovaný k tomu uvedl, že toto není předmětem řízení o námitkách proti záznamu bodů.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce vyslovil názor, že řízení o námitkách není řízením o žádosti, ale specifickou formou řádného opravného prostředku jako obrana proti zápisu bodů do karty řidiče. Závěry žalovaného o „posouzení vymezení předmětu řízení“ jsou dle žalobce zcela liché, nepřiléhající a zejména v rozporu s platným právem a jeho recentním výkladem. Poznamenal, že i žalovaný ve svém vyjádření konstatuje, že námitky lze podat vždy. Vzhledem k tomu, že jde o trestní obvinění, nelze uplatnit zásadu koncentrace řízení, a správní orgán je povinen se vypořádat se všemi námitkami, které v rámci řízení, až do jeho pravomocného skončení, účastník uplatnil. Namítal také, že žalovaný má celou škálu možností, jak danou věc vyřídit v rámci odvolacího řízení, zejména rozhodnutí správního orgánu zrušit a věc vrátit zpět a v odůvodnění tohoto rozhodnutí vyslovit právní názor, jímž je správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, tímto vázán. Žalovaný se odmítnutím vypořádání se s návrhy žalobce sám doznal ke skutečnosti, že se řádně, resp. vůbec, těmito řádnými námitkami a návrhy nezabýval a rozhodnutí jako takové je zcela nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a to pro zmatečnost řízení spočívající v absenci vypořádání se s námitkami odvolatele jako účastníka řízení, kdy dané rozhodnutí vyžaduje rozsáhlé a zásadní doplnění co do správní úvahy ohledně předložených námitek.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání vyslovil souhlas. Žalobce se na výzvu soudu doručenou jeho zástupci dne 4.8.2014 nevyjádřil. Soud proto v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že oznámením ze dne 19.9.2012 bylo žalobci správním orgánem I. stupně sděleno, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu. Oznámení bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 1.11.2012. Po tomto oznámení 5.11.2012 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání žalobce, v němž uvedl, že nesouhlasí s tímto provedeným záznamem v registru řidičů, a proto podává námitku proti tomuto rozhodnutí o přestupku uděleném Městským úřadem Frýdek-Místek.

Ve spise je založeno rovněž oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek dne 16.9.2012 s popisem skutku: za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení a dále údaje o tom, že ke skutku mělo dojít v obci Zelinkovice na silnici I/48 při řízení motorového vozidla reg. zn. X, tov. zn. Ford Focus, jehož řidičem měl být žalobce, jehož osobní údaje jsou v oznámení uvedeny. Dále je tam údaj o tom, že porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb. a za uvedené jednání mu byla dne 16.9.2012 ve 13:11 hod. udělena bloková pokuta ve výši 500 Kč, číslo pokutového bloku série NF/2007 č. F1506733.

Správní orgán I. stupně posoudil podání žalobce doručené správnímu orgánu 5.11.2012 jako námitku proti záznamu a dne 11.4.2013 žalobci doručil oznámení o zahájení řízení ve věci námítky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Městský úřad v Novém Jičíně si vyžádal kopii pokutového bloku série NF/2007 č. F1506733 k přestupku žalobce ze dne 16.9.2012 řešeného Policií České republiky, Dopravním inspektorátem ve Frýdku-Místku. V kopii zaslaného pokutového bloku je jako přestupce uveden žalobce s uvedením data narození a části rodného čísla za lomítkem, místem bydliště. V kolonce doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno 16.9.2012, 13:06 hod., I/48 Zelinkovice, řidič držel za jízdy hovorové zařízení, § 7/1c z.č. 361/2000 Sb. V kolonce pokuta uložena za přestupek je uveden § 125c odst. 1f, 1 zákona č. 361/2000 Sb. a je zde rovněž údaj o tom, že totožnost žalobce byla ověřena z občanského průkazu. Pokutový blok dále obsahuje otisk kulatého razítka Policie ČR, jméno a podpis policisty a údaj o tom, že žalobce převzal pokutový blok 16.9.2012 a pod datem se nachází podpis žalobce.

Přípisem ze dne 26.11.2013, který byl doručen žalobci 9.12.2013 (fikcí 10. dnem od uložení, tj. od 28.11.2013, přičemž k vložení zásilky do schránky došlo

11.12.2013) byl žalobce vyzván k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ve lhůtě 5 pracovních dnů od doručení tohoto vyrozumění. Tohoto práva žalobce nevyužil a správní orgán I. stupně následně 18.12.2013 vydal rozhodnutí, kterým písemnou námitku žalobce, kterou podal 5.11.2012 na Městském úřadu Nový Jičín proti záznamu 2 bodů v jeho evidenční kartě řidiče za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, kdy mu byla Policií ČR, Dopravní inspektorát, Frýdek-Místek, Beskydská č.p. 2061 v blokovém řízení, pokutový blok č. F1506733, série NF/2007 ze dne 16.9.2012 uložena pokuta 500 Kč, zamítl jako neodůvodněná a provedený záznam byl potvrzen.

Dne 19.12.2013 byla správnímu orgánu I. stupně doručena plná moc, jíž žalobce zmocnil k zastupování ve správním řízení zmocněnce pana K. S. Ve lhůtě k podání odvolání bylo správnímu orgánu I. stupně 30.12.2013 doručeno podání žalobce učiněné prostřednictvím jeho zmocněnce, v němž žalobce uvedl, že obdržel oznámení dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení s výzvou k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění a vzhledem ke skutečnosti, že je na pochybách, že by se dopustil v takové míře dopravních přestupků, které jsou předmětem bodového systému, podává námitky do všech záznamů, které jsou předmětem „výpisu z bodového systému řidiče“. Současně uvedl, že žádá, aby správní orgán vyžádal do spisové dokumentace všechny originály podkladů, na základě kterých byl učiněn zápis bodového hodnocení v registru řidičů do jeho karty, konkrétně pokutové bloky, nikoli toliko oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Následně 2.1.2014 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání žalobce, v němž uvedl, že se odvolává proti označenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně s námitkou, že součástí spisu nebyly pokutové bloky, na podkladě kterých byly provedeny záznamy do evidenční karty řidiče, a proto navrhuje, aby správní orgán v autoremeduře své rozhodnutí zrušil, doplnil spisovou dokumentaci o veškeré podklady, na základě nichž byly provedeny záznamy do bodového hodnocení řidiče, s tímto jej seznámil a teprve poté vydal rozhodnutí ve věci záznamu bodů. O tomto odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci k rukám jeho zmocněnce 24.3.2014.

Podle ust. § 123f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle ust. § 123f odst. 2 téhož zákona, shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

Podle ust. § 123f odst. 3 téhož zákona, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Krajský soud předně dospěl k závěru, že bylo-li oznámení Městského úřadu v Novém Jičíně dne 19.9.2012, v němž bylo žalobci sděleno, že ke dni 16.9.2012

dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, doručeno žalobci 1.11.2012 a učinil-li žalobce ve lhůtě do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení toliko podání doručené správnímu orgánu I. stupně dne 5.11.2012, v němž uvedl, že nesouhlasí s provedeným záznamem v registru řidičů, a proto podává námitku proti tomuto rozhodnutí o přestupku uděleném Městským úřadem Frýdek-Místek, a bylo-li současně z výpisu z bodového hodnocení zjištěno, že v něm má žalobce zaznamenány přestupky řešené Policií ČR, Frýdek-Místek, Městskou policií Příbor a Policií ČR, Obvodním oddělením v Praze, je správný závěr správních orgánů, že žalobce podal námitku toliko proti záznamu 2 bodů v jeho evidenční kartě řidiče za přestupek řešený Policií ČR ve Frýdku-Místku, tj. za přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu a nikoli proti všem záznamům.

V řízení o námitkách proti záznamu bodů správní orgán přezkouvává pouze ty záznamy, které účastník řízení zpochybňuje. Každé podání je třeba hodnotit podle jeho skutečného obsahu. Jak výše uvedeno, v podání doručeném správnímu orgánu 5.11.2012, žalobce zpochybnil toliko záznam bodů za přestupek řešený Policií ČR Frýdek-Místek. Krajský soud sdílí závěr žalovaného vyjádřený v žalobou napadeném rozhodnutí, že výše uvedený jediný žalobcem zpochybněný záznam je dostatečným podkladem pro záznam bodů. Žalovaný podrobně své úvahy o tom rozvedl na str. 3 napadeného rozhodnutí. S jeho závěrem, které vycházejí z aplikace ust. § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, že se jedná o bezchybně vypsany pokutový blok, který splňuje všechny požadavky uvedené v citovaném zákoně a je tak způsobilým podkladem pro záznam bodů s poznámkou, že žalobce neuvedl žádnou relevantní námitku, kterou by prokázal nesprávnost uvedeného rozhodnutí, se krajský soud ztotožňuje. Příslušný pokutový blok byl vyžádán správním orgánem I. stupně a bylo z něho zjištěno, že žalobce svým podpisem stvrdil souhlas s blokovým řízením i s uloženou pokutou. Žalovaný současně správně dovodil, že do žalobcovy evidenční karty řidiče byly 2 body zapsány právem. Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný zabýval všemi odvolacími námitkami, které se vztahovaly k záznamu bodů za přestupek ze dne 16.9.2012 a krajský soud proto neshledává důvodnou žalobní námitku žalobce o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, kterou odůvodnil tvrzením, že se žalovaný nezabýval všemi uplatněnými námitkami. Na tomto místě krajský soud poznamenává, že je nutno rozlišit mezi odvolacími námitkami a námitkami žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů, s čímž dále souvisí i žalobní námitka žalobce, že žalovaný nesprávně uplatnil zásadu koncentrace řízení a že se nezabýval všemi námitkami žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů. Jak výše uvedeno, žalobce podal námitku dne 5.11.2012 toliko proti záznamu bodů za přestupek řešený Policií ČR Frýdek-Místek, tj. za přestupek ze dne 16.9.2012, čímž jednoznačně vymezil předmět řízení. Krajský soud shrnuje, že správní orgán I. stupně (a žalovaný v rámci odvolacího řízení) v souladu s takto vymezeným předmětem řízení posoudili uvedenou námitku proti tomuto konkrétnímu záznamu bodů jako neodůvodněnou, správní orgán I. stupně proto rozhodl tak, že námitku zamítl a tento záznam potvrdil. Nutno zdůraznit, že takto vymezený předmět řízení nedoznal změny do vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Nejedná se vůbec o otázku uplatnění či neuplatnění zásady koncentrace řízení, jak správně poznamenává ve vyjádření k žalobě žalovaný, nýbrž o posouzení vymezení předmětu řízení, resp. obsahu podání žalobce ze dne 5.11.2012, a následně po vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahu podání žalobce

doručeného 30.12.2013, v němž žalobce uvedl, že obdržel oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a že „podává námitky do všech záznamů“, které jsou předmětem výpisu z bodového systému řidiče. Krajský soud sdílí názor žalovaného, že posuzováno podle obsahu je toto podání ze dne 30.12.2013 zjevně námitkami proti záznamu bodů ve smyslu § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, a pokud tedy žalobce po vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně zpochybnil všechny záznamy bodů, byl postup žalovaného, jak plyne z napadeného rozhodnutí, správný v tom, že se v odůvodnění rozhodnutí s tímto podáním vypořádal, a to tak, že je nutno toto podání posoudit jako nové námitky proti záznamu bodů zahajující nové řízení o námitkách. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že tuto námitku postupuje věcně a místně příslušnému správnímu orgánu jako námitku proti zápisu bodů, která bude projednávána v novém řízení. Žalobce se mylí ve svém názoru, že se jedná o porušení zásady koncentrace řízení. Nejedná se o otázku uplatnění či neuplatnění zásady koncentrace řízení, nýbrž jednak o vymezení předmětu řízení žalobcem, jak shora uvedeno, a dále tu skutečnost vyplývající z § 123f odst. 1 z. č. 361/2000 Sb., že příslušným k meritornímu rozhodnutí o námitkách uplatněných v podání ze dne 30.12.2013 (s výjimkou námitky proti záznamu bodů ze dne 16.9.2012) je v prvním stupni příslušný obecní úřad s rozšířenou působností, a nikoli žalovaný, jakožto odvolací správní orgán. Nešlo tedy o odvolací námitky, kterými by se měl žalovaný zabývat v napadeném rozhodnutí. Z uvedeného plyne závěr krajského soudu o nedůvodnosti žalobní námitky, že žalovaný zatížil své rozhodnutí vadou řízení, neboť se nezabýval všemi uplatněnými námitkami proti záznamu bodů a že jeho rozhodnutí je z tohoto důvodu nepřezkoumatelné.

Důvodná není ani námitka žalobce, že správní orgán vycházel pouze z oznámení policie. Tato námitka je v rozporu s obsahem spisu a odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, z nichž je zřejmé, že správní orgán měl k dispozici pokutový blok, který byl stěžejním důkazem a z něhož správní orgán vzal za prokázané, že se žalobce předmětného přestupku dopustil a byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.

K žalobní námitce stran existence jakési předběžné otázky krajský soud odkazuje na existující judikaturu správních soudů, z níž plyne, že správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci), konec citace. Jak výše uvedeno, podkladem pro rozhodnutí byl v daném případě pokutový blok, který je správním rozhodnutím a který nabývá právní moci podpisem přestupce. Pokutovým blokem tak bylo prokázano, že o předmětném přestupku bylo pravomocně rozhodnuto. Pro úplnost krajský soud uvádí, že v případě, že by ten, kdo se měl přestupku dopustit, nepovažoval přestupek za spolehlivě zjištěný, případně by

z jiného důvodu nebyl ochoten pokutu zaplatit, bylo by třeba otázky skutkové a právní týkající se předmětného přestupku posuzovat a provádět o tom dokazování ve správním řízení, přičemž jeho zahájení je fakticky v dispozici té osoby, jež se měla přestupku dopustit.

K námitce žalobce, že v řízení o přestupku by mělo být vyloučeno uplatnění lhůt pro zahájení přezkumného řízení či obnovy řízení, krajský soud uvádí, že v posuzované věci nešlo ani o řízení o přestupku, ani o obnovu řízení, ani o přezkumné řízení. V dané věci šlo o rozhodnutí v jiném typu řízení, a sice o rozhodnutí v řízení o námitce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Tato žalobní námitka tak je bez právního významu.

S ohledem na výše uvedené krajský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. a skutečností, že procesně úspěšnému žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 10.3.2016

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu